

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 330, abril del 2015

API

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.fiquespuig.net · info@fiquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

TALLERS MASNOU

Genís Oliveras MULTIMARCA

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

Audi

BMW

NISSAN

Recollida a domicili i substitució de cotxe gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. ITV 100%

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

JORNADA PORTES OBERTES 22 D'ABRIL A LES 18

Escola bressol

El Petit Vailet

Si ho voleu, el vostre fill pot aprendre música a la nostra escola

OBRIM MATRÍCULA PER AL CURS

2015-2016

A partir de 4 mesos

**ENS AGRADARÍA SER
L'ESCOLA BRESSOL DELS
VOSTRES FILLS!**

Ventura i Gassol, 29, el Masnou
www.petitvailet.com · 93 555 57 11

L'aula de música
"Clau de sol"
és al Masnou.
A l'escola
Petit Vailet
Info. 637 73 62 03

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Força**Disseny i muntatge:** Taller de publicitat.**Publicitat:** 93 555 80 06**Imprimeix:** Jobagraf.**Tiratge:** 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87**GENT DEL MASNOU**

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.comwww.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

**CONVOCATÒRIA DE LES
ASSEMBLEES GENERALS
ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA
DE L'ANY 2015**

diumenge, 19 d'abril de 2015, a
les 12 del migdia, al local
social. Més info. pàg 5

**ET CONVIDEM A FER-TE SOCI
DE GENT DEL MASNOU.**

Tu hi sortiràs guanyant i la nostra vila també

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

**Per entrebancs tècnics, aquest
butlletí surt amb endarreriment.
Disculpeu-nos.**

Editorial

VOLS FER-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU?

Aquest mes ens adrecem molt especialment a tu, amic lector, que segueixes les passes de l'associació *Gent del Masnou* des de les pàgines d'aquest Butlletí, que gratuïtament cada mes trobes a les botigues o establiments comercials de la vila. Permet-nos de fer una mica d'història d'aquesta entranyable publicació que, amb l'exemplar que tens a les teves mans, ha assolit el núm. 330 d'ençà que va iniciar la seva caminada aquell llunyà gener de 1987.

Han passat 28 anys (tal vegada algun dels nostres lectors d'avui, aleshores encara no havia nascut) des que va gosar sortir a la intempèrie el primer exemplar amb el número zero, destinat inicialment a ser mitjà informatiu per als socis de l'entitat. Ben aviat, però, va adquirir una altra dimensió i obrí les seves pàgines a tots els masnovins perquè vam entendre que bona part dels articles que s'hi publicaven eren d'interès general i, per tant, se'n podia beneficiar tothom, socis i no socis de l'entitat. I així ho hem fet fins avui.

Aquest petit miracle ha estat possible mercès a la generosa aportació dels anunciants, que, amb el seu incansable suport publicitari, han permès costejar bona part de les despeses de l'edició i distribució. També, darrerament, una part de la subvenció que anualment ens atorga l'Ajuntament del Masnou la destinem a eixugar parcialment aquests costos. Moltes gràcies, doncs, anunciants, i moltes gràcies, Ajuntament, pel cop de mà.

D'altra banda, l'aparició mensual ha requerit l'esforç i tenacitat dels nombrosos col·laboradors, fixos i ocasionals, que amb els seus articles i opinions han donat i continuen donant sentit i contingut a les pàgines del Butlletí. Mai no els podem agrair prou la seva aportació desinteressada, que ens ha permès no faltar puntualment a la cita de cada mes. A tots ells, també, moltes gràcies.

Fet aquest llarg preàmbul històric, volem deixar-te clar que la pervivència del Butlletí va aparellada a la pervivència de la mare de la criatura, l'associació *Gent del Masnou*, entitat amb trenta anys de recorregut al servei de la vila i del país, que, com moltes altres entitats sense afany de lucre, ha de fer mans i mànigues per poder mantenir l'activitat cívica, cultural i recreativa sense defallir, amb el suport inestimable dels socis, que amb la seva generositat són la veritable pinya que aguanta el castell. Moltes gràcies, socis. Com diria el presentador del programa "El foraster" de TV3, "*sou molt bona gent!*".

Dit tot això, fem una crida, doncs, a tu i a tots els lectors del Butlletí que mensualment el trobeu de franc a botigues i establiments. Doneu suport a *Gent del Masnou* i, de rebot, l'estareu donant al Butlletí. Veniu-nos a veure al local social i amb molt de goig us informarem de tot el que fem i de tot el que podríem fer si ens ajudeu a ampliar la base de socis disposats a col·laborar.

Amic i amics lectors, et convidem i us convidem a fer-vos socis de *Gent del Masnou*.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
EL BUDELLAM MEDIÀTIC Joan Camps	6
SAO MIGUEL DO GOSTOSO Joan Maresma Duran	7
L'ONCLE SAM A BARCELONA Josep Condeminas	8
A CONTRACOR Ramon Serra	9
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray.....	10
TEATRE, RAUXA Esteve Pujol.....	12
TEATRE, EL GAT Esteve Pujol	13
VIAJE AL BLANCO Jordi Canal Soler	14
DITES I PERSONATGES POPULARS Albert Vidal	14
COACHING PER A JOVES Oriol Lugo	15
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran.....	16
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart	16
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	17
LA PUNTA DE LA LLENGUA (64) Esteve Pujol	17
ARRAN DE SÒL Pledebut	18
LA CUINA DE L'ANTÒNIA	18

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Abril 2015 --

1	dimecres	Aymar	Setmana Santa
2	dijous	Fàbregas	
3	divendres	Fàbregas	
4	dissabte	Fàbregas	
5	diumenge	Fàbregas	Dimecres i dilluns de Pasqua
6	dilluns	Riera	
7	dimarts	Dominguez	
8	dimecres	Ocata	
9	dijous	Viayna	
10	divendres	Riera	
11	dissabte	Aymar	
12	diumenge	Aymar	
13	dilluns	Fàbregas	
14	dimarts	Riera	
15	dimecres	Viayna	
16	dijous	Dominguez	
17	divendres	Aymar	
18	dissabte	Ocata	
19	diumenge	Ocata	
20	dilluns	Fàbregas	
21	dimarts	Viayna	
22	dimecres	Dominguez	
23	dijous	Aymar	St. Jordi
24	divendres	Ocata	
25	dissabte	Riera	
26	diumenge	Riera	
27	dilluns	Viayna	
28	dimarts	Dominguez	

29	dimecres	Ocata
30	dijous	Aymar

-- Maig 2015 --

1	divendres	Aymar	Festa del Treball
2	dissabte	Fàbregas	
3	diumenge	Fàbregas	
4	dilluns	Dominguez	
5	dimarts	Aymar	
6	dimecres	Ocata	
7	dijous	Riera	
8	divendres	Fàbregas	
9	dissabte	Viayna	
10	diumenge	Viayna	
11	dilluns	Aymar	
12	dimarts	Ocata	
13	dimecres	Riera	
14	dijous	Fàbregas	
15	divendres	Viayna	
16	dissabte	Dominguez	
17	diumenge	Dominguez	
18	dilluns	Ocata	
19	dimarts	Riera	

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

boletí de notícies i articles

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publicin amb pseudònim o inicials- cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

ELECCIONS A ICV

El passat dia 18 de març ICV va celebrar eleccions primàries per decidir el lideratge del candidat a les llistes del Masnou i qui sota-signa va tenir l'oportunitat de participar-hi votant. Haig de confessar que això a mi personalment em va emocionar prou donat que qui em coneix al poble sap sobradament que jo amb ICV hi tinc poca relació, i per noblesa estrictament vaig ésser convidat a participar-hi i estic molt satisfet que, gràcies a molts altres i

també al meu vot, el Sr Màxim Fàbregas n'ha estat escollit candidat. En els temps de corrupció que estem patint de gairebé tota la classe política, particularment crec que un acte noble com el que he pogut viure s'ha de fer públic per saber que no tot està perdut.

Joan Casas i Crosas

GRUP D'ESTAFATS DEMANEN AJUT

Som un grup d'estafats del Masnou i Barcelona, que

volem posar a la llum els fets i demanar ajut. En aquests moments som sis persones que ens vam trobar d'un dia per l'altre amb una hipoteca d'uns apartaments o cases, i amb uns préstecs personals que no havíem demanat ni signat amb Caixa del Penedès, i el nexa comú de tots nosaltres és el Sr. Miquel Humet i Llinàs, "presumptament" cervell de les operacions. A dia d'avui mentre aquest senyor consta com a administrador únic de tres empreses diferents vinculades a compres immobiliàries, amb unes seues socials ubicades en edificis fantasmes i es passeja tranquil·lament fent negocis per Barcelona, nosaltres rebem ordres judicials i d'embargament reclamant-nos uns diners que "presumptament" aquest senyor i els seus propers tenen a

les seves butxaques. Per poder fer front als honoraris dels nostres advocats i poder defensar-nos legalment ens veiem en l'obligació de fer una rifa per poder recaptar diners i evitar conseqüències legals. La rifa és d'un IPAD i el cost de la butlleta és de tan sols 2€ (amb dos números per butlleta); només que 5000 bones persones ens en comprin un número, podrem aconseguir continuar endavant. Si voleu tenir més informació, a: <http://humetestafa.blogspot.com.es/> També volem agrair des d'aquestes línies l'ajut de PODEMOS BCN, únic grup polític que ens està ajudant en tot aquest procés.

Jordi Ballvé Mariñosa
(Grup d'Estafats BCN/El Masnou)

CONVOCATÒRIA DE LES ASSEMBLEES GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2015

D'acord amb els estatuts de Gent del Masnou, es convoquen les Assemblees Generals ORDINÀRIA i EXTRAORDINÀRIA per al diumenge, dia 19 d'abril de 2015, a les 12 del migdia, al local social,

ASSEMBLEA ORDINÀRIA

ORDRE DEL DIA:

- 1/Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària de l'any 2014
- 2/Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2014 (*)
- 3/Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2015 (*)
- 4/Presentació de la memòria de l'any 2014 i projectes per al 2015
- 5/Proposta de dissolució de la Vocalia Esportiva
- 6/Suggeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2014 i el pressupost del 2015 són, des del dia 19 de febrer, a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

ORDRE DEL DIA:

- 1/Punt únic: Renovació o reelecció dels càrrecs de Vicepresident, Tresorer, Vocal de Cívica i Vocal de Recreativa (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, la mateixa Junta Directiva, o bé d'un mínim de 10 socis. A tal efecte, el cens actual de socis restarà a la Secretaria de l'Associació a disposició de tots els socis interessats a presentar-se com a candidats.

EL BUDELLAM MEDIÀTIC

Joan Camps i Ortiz

El proppassat mes de març ha abocat un munt d'esdeveniments emulant la lluna en el seu antull d'eclipsar el sol i deixar-nos més o menys a les fosques. Mentre encara sonaven els interrogatoris al Parlament, la condemna a tres anys d'inhabilitació imposada per la comissió disciplinària del Consell General del Poder Judicial al jutge Vidal i la imputació de quaranta membres del Partit Popular en la trama Gürtel no han estat prou per afeblir la flama encesa pel clan Pujol i donar-los el respir de ser notícia secundària. Tampoc l'atemptat de Mali no ha passat de quatre ratlles en premsa i pocs segons de tele i ràdio.

No ens ha d'estranyar, ja que des de la invasió de l'Iraq proposada per Bush i secundada pel trio Blair, Aznar i Durão Barroso a la Cimera de las Azores ens hem acostumat a les tragèdies. Les morts massives per interessos d'Estat són mera estadística de menyspreable valor noticable, els crims de lesa humanitat ja no justifiquin un segon Nuremberg. Les guerres, ja se sap, maten tot el que és gras sense mirar prim, les baixes de la societat civil, petits i grans innocents, són episodis col·laterals per trobar-se en temps inapropiat en llocs equivocats com Síria, Iraq, l'Estat Islàmic, l'Afganistan, Ucraïna, Sudan del Sud, Nigèria, Somàlia, República Democràtica del Congo, Afganistan, l'emen o Líbia on la vida la condicionen els antulls de les potències que han fet del món un teatre permanent on mantenir en cartellera la tragèdia apocalíptica. Diuen que cada esdeveniment provoca el titular i l'espai que mereix l'audiència, però la lògica de la proporcionalitat es fa molt confusa: just hem conegut l'assassinat recent de Boris Nemtsov a Moscou i en dos dies s'ha eclipsat per l'emissió del vídeo on un adolescent militaritzat per l'Estat Islàmic executava d'un tret a la nuca el jove Mohammed Musallam, acusat de ser espia del Mossad. En el guirigall judicial, les imputacions s'han multiplicat a tort i a dret cosa que ha

provocat interferències del poder polític implicat i reticent d'assumir responsabilitats. Per això han proposat l'acudit semàntic que si prospera, des d'ara ses senyories "imputades" seran ses senyories "investigades" i, mentrestant, els indicis racionals dels delictes, encara que afectin el bon desenvolupament de la tasca institucional, creïn alarma social o siguin escandalosos, no serà prou per provocar la dimissió voluntària de l'investigat. Seguint la perversió del discurs polític, el Partit Popular ha declarat que beneficiar-se de la trama Gürtel no l'obliga a presentar comptes a la Hisenda pública, ja que el PP és assimilable a una ONG igual que ho és Càritas.

La caiguda del Banc de Madrid, la sentència del TS condemnant severament a tres anys de presó els acusats del setge al Parlament i la Fiscalia Anticorrupció assenyalant multes milionàries i llargues penes de presó als acusats per la corrupció urbanística del Cas Pretòria, han ocupat pocs espais informatius, donada la notícia del matrimoni barceloní abatut pels trets dels Kalashnikov del terrorisme islàmic a Tunis.

Només l'eclipsi solar ha apagat durant vint-i-quatre hores els sorolls mediàtics citats sense deixar-nos literalment a les fosques. Fins i tot la nuvolada ha permès observar el fenomen solar sense ulleres; i tot seguit ens ha vingut el clàssic Barça contra el Real Madrid, on tothom en ambdós bàndols espe-

culava entre un gran triomf o la fi del món. Paradoxalment fou el Barça que, fent un mal partit d'equip, guanyés pels pèls. Les individualitats puntuals i la xamba ens han evitat una humiliació molt difícil de pair, tenint en compte que el jutge Pablo Ruz ja tenia preparada l'acusació pel presumpte delictes de frau fiscal en el fitxatge de Neymar. Una vegada més la maledicció gitana "tingues plets i guanya'ls" feia tremolar el futbol més nostrat. Rossell i Bartomeu obcecats per empaperar els seus antecessors han acabat en el banc dels acusats per ignorar el llibre i el seny del bon gestor que recomana "Un mal acord sempre és molt millor que un bon plet".

Vull excusar-me per haver-me distret de la tragèdia de Germanwings, que ha enfonsat en el dolor més profund familiars i amics de les víctimes. Me n'he abstingut per vergonya aliena i per respecte als directament afectats. Des de les morts de les nenes d'Alcàsser no recordava tanta porqueria mediàtica. Aquest circ protocol·lari de minuts de silenci, de crespons negres i declaracions institucionals llagrimeses duraran quatre dies igual que en l'accident del JK22 de Spanair del 2008, que el diari "de Balears" resumia: **En complir-se dos anys de l'accident de Barajas en què moriren 154 persones, els afectats asseguen sentir-se sols.**

São Miguel do Gostoso

Joan Maresma Duran

Sant Miquel del Gustós, literalment, és un poblet situat a l'estat brasiler de *Rio Grande do Norte*. Per arribar-hi, s'ha d'agafar un avió de *Rio de Janeiro a Natal*, capital d'aquest estat. El vol dura gairebé tres hores. I una vegada arribats a la regió del *Nordeste* brasiler, ens espera un *transfer* per portar-nos a *São Miguel*. Una hora i escaig en cotxe...

Vam tenir la sort d'estar aquí a final de febrer. Malauradament només hi vam ser un cap de setmana en el qual vam aprofitar unes ofertes de vols més o menys barats. Cap de setmana de fer moltes activitats i de dormir ben poc.

El *Nordeste* brasiler és famós per les seves platges de sorra blanca, per les palmeres, pel mar blau, per la brisa seguida i refrescant ja que la calor és intensa, per les dunes, per l'amabilitat de la gent. Amabilitat i educació que s'han perdut a la gran ciutat...

El diumenge vam estar tot el dia en una *buggy*. Excursió d'uns 160 km entre l'anada i la tornada. Platges de sorra dura i clara, llocs on les tortugues ponen els ous senyalitzats de forma ben rudimentària, dunes de 200 metres d'alçada arran de mar, vegetació feréstega, plantes espinoses, poblets perduts que són runes moder-

nes, peixos exquisits acabats de pescar.

Sempre és bo sortir. I sempre és bo veure altres llocs i escoltar altres veus. I jo em considero afortunat, almenys materialment, perquè tinc la sort de poder viatjar una miqueta de tant en tant.

Els llocs on vam estar han tingut la sort del turisme. O la desgràcia d'aquest moviment de gent que moltes vegades es comporta de forma una mica grollera. La ciutat de *Natal* és coneguda pel turisme sexual...

Al telenotícies brasiler els presentadors són tots blancs, de pell clara, d'origen *caucasià*, que en dirien els americans (no sé qui va pensar aque-

sta paraula)... Però Brasil no és pas blanc. I no és la *Zona Sul* de *Rio de Janeiro* (la zona més acabalada de la ciutat) ni els barris rics de *São Paulo* o de *Brasília*. El *Nordeste* és un lloc marró tirant a fosc pel color de la pell de les persones. I un lloc on s'ha de treballar molt per guanyar poc. O aquesta va ser la meva impressió. Els pobles pels quals vam passar són per estar-s'hi –com a molt– dos dies: només hi ha la platja i la gent veu passar el temps asseguda a una cadira de plàstic davant de casa seva o veient les telenovel·les a la televisió. Hi ha escola –en vaig veure alguna–, però en un estat calamitós. També un ambulatori a la porta del qual hi havia una muntanyeta de sorra de la platja. Què deuriem fer fa quaranta anys? Quan no hi havia ni cotxes ni carreteres ni televisió? Escoltar la ràdio? Tenir fills com conills? Emigrar?

És molt complex escriure sobre tot això: com es porta educació, hospitals, infraestructura a una regió ben pobra? Es necessita un munt de diners i que les persones que dirigeixen siguin honestes –hi ha casos de corrupció de batlles; o això ens van comentar; possiblement és veritat perquè també ho he llegit a la premsa– i facin bé la feina. També entenc, no obstant, que la temptació ha de ser ben gran...

Sort en tenen, doncs, del turisme, que ha començat no fa gaire. I nosaltres, afortunats de poder ser allà.

L'ONCLE SAM A BARCELONA

Josep Condeminas

Qui no recorda els mariners de la VI Flota a Barcelona? Bé, sí almenys els qui ja tenim certa edat, perquè durant molts anys, concretament des del 1951 fins al 1987, van formar part del paisatge quotidià de Barcelona, com recorda l'escriptor Xavier Theros en el seu magnífic llibre *La Sisena Flota a Barcelona*, Premi Josep Maria Huertas Claveria, amb una recopilació de seixanta fotografies que reflecteixen fidedignament l'ambient d'aquells anys; fotos tan curioses com la d'aquells astorats mariners davant d'un juràsic taxi amb gasogen, o aquella on confraternitzen amb prostitutes del Barri Xino o comprant souvenirs *Typical spanish* en plena Rambla i, és clar, gaudint de les tòpiques festes flamencues *made in Barcelona*.

En el seu pròleg l'autor fa un ràpid repàs d'aquella Barcelona trista i grisa, encara amb aire de postguerra, recordant carrers i establiments com la cafeteria *Cosmos*, la discoteca *Tabú* del carrer d'Escudellers, o el *Kentucky* de l'Arc del Teatre. El cinema *Capitol* (can Pistoles) i molts més que ja formen part del record col·lectiu de diverses generacions. Encara que la crònica oficial de la ciutat és molt parca sobre aquest període, s'ha de reconèixer que la invasió de milers de mariners americans va trasbalsar molts dels costums d'aquell temps i també van propiciar l'obertura de molts negocis. Com diu l'autor, meques, comerciants, hostalers, sastres i taxistes, tots van aprofitar-se d'aquella pluja de dòlars. D'altra banda, ens agradi o no, la VI Flota va aportar un signe de modernitat a aquella encarcerada

Barcelona, un vertader canvi d'hàbits. Al 1951 s'instal·la a Barcelona la primera fàbrica de Coca-Cola, apareixen els primers xiclets, els populars texans, els calçotets tipus eslip, els electrodomèstics, la instal·lació de snack-bars, la moda dels self-service, el tabac ros... i el naixement d'una incipient indústria turística. Jo recordo un partit de bàsquet entre una selecció de mariners americans i l'equip local al pati del Casino del Masnou i vertaderament era una imatge curiosa veure aquella munió de mariners amb els seus oficials vestint aquell uniforme marró clar tan vist a les pel·lícules americanes. A l'any 1956 jo treballava als *Laboratorios del Norte de España* dels senyors Cusi, avui anomenats *Alcon*. En aquells dies el Dr. Sust, director responsable de la producció de medicaments i gran aficionat a les coses de la mar i, de ben segur, amb bons contactes amb l'Ambaixada

americana, va organitzar una expedició de treballadors dels Laboratoris per visitar el portaavions *Saratoga*. Jo també vaig formar part d'aquest grup i per a un noi de quinze anys allò va significar una vertader esdeveniment i l'oportunitat de exercitar el meu precari anglès.

Des del punt de vista polític no sé si la influència americana ha estat bona o no; però crec que des del punt de vista sociològic ha estat més aviat beneficiosa. Com diu l'escriptor Xavier Theros, la història de la Sisena Flota a Barcelona és una història d'amor i d'odi, i que va acabar tràgicament el dia de Sant Esteve del 1987 amb un atemptat contra la seu de les forces americanes a Barcelona i que va causar la mort del mariner Ronald Strong i diversos ferits. Des d'aleshores, la flota no ha tornat a ancorar mai més al port de Barcelona, encara que sí algunes unitats de manera esporàdica.

14a VOLADA D'ESTELS A LA PLATJA DEL MASNOU

Diumenge 19 d'abril, de 10 a 14 davant del baixador d'Ocata.

Taller d'estels i enlairada general. Els qui ho desitgin podran personalitzar el seu estel amb BLANCDEguix.

Xocolatada per a tots els participants

Organitza: Amics i Antics Escoltes del Masnou
e-mail: akelamasnou@gmail.com / e-mail: akelamasnou@hotmail.com

Hi col·laboren: Ajuntament del Masnou, Protecció Civil, Gràfiques 4 Colors i "la Caixa"

Activitat oberta a tothom. No cal inscripció.

A contracor

Ramon Serra i Roca

El silenci de la nit va caure sobre el poble. Els carrers buits donaven l'aire perfecte per a una trobada amb la solitud. Ell, W.K Skinner, caminava arrambat a les cases, protegint-se d'aquell vent nocturn que baixava de les properes muntanyes glaçades. Som a l'hivern –va pensar– i passejar sol cada dia em fa més basarda, no saps mai amb qui et pots trobar.

De cop fità el cel i n'endevinà entre la catifa d'estels un de molt brillant. Venus –es va dir per ell mateix–, qui pogués viatjar-hi, conèixer altres mons, galàxies llunyanes i fer-ho a bord d'una nau com les de les pel·lícules.

Entretingut amb els seus pensaments, no s'adonà que un home alt, abillat de manera estranya, caminava al seu costat. Skinner accelerà una mica el pas per tal de fugir, ja que una certa sensació de malfiança s'apoderà d'ell. Féu una llambrega més que ràpida.

I aquell home misteriós era just darrere seu. S'aturà i el mirà de fit a fit.

– Què fas?– va preguntar-li.

– Res, només passejo.

– No m'ho crec; m'estàs seguint.

– No exactament; sóc la mort i et vinc a buscar; és la teva hora.

– Què vols dir que és la meva hora? És una broma, oi?

L'home alt el mirà despreocupadament; però, a l'Skinner, allò no li agradava gens; què volia dir que era la meva hora?, només tinc trenta-dos anys i em trobo perfectament; què s'empatolla aquest tio? Tot seguit la veu greu de l'home li digué:

– Skinner, tots tenim un dia i una hora per morir; el teu dia és avui i l'hora les onze i deu.

– Però què dius? Només resta una hora; això és impossible.

– Tindràs un atac de cor fulminant; jo només et vinc a buscar.

L'home, espantat, pensava que aquell missatger de la mort era un impostor o que algú li prenia el pèl per una juguesca o vés ha saber per què.

– Demostra'm que tens aquest poder sobre mi, malparit.

– Bé, no cal que m'insultis; jo estic treballant; i ara escolta'm.

L'home alt va dir-li fil per randa detalls de la seva vida que no coneixia ningú més, coses tan íntimes que era impossible que algú conegués. Skinner es posà a plorar desesperat. Les seves llàgrimes no van aturar l'home alt, que seguia i seguia parlant de les seves misèries amagades.

– Dóna'm una oportunitat per seguir vivint; no vull morir.

– Ningú no vol morir, però tothom ho fa.

– Faré el que sigui.

Semblava que aquesta darrera era la frase que l'home alt volia sentir; els ulls se li van il·luminar i seguidament va proposar-li que, si volia viure, havia de matar algú que ocupés

23/10
2015

el seu lloc. Skinner el mirà perplex, dubtava, però dins seu no s'hi negava. Era una bestiesa aquesta proposta, però era l'única. Tot somicant va dir que sí.

L'enviat va donar-li un ganivet i assenyalà una casa propera. – Hi ha una dona sola, és gran, no hi tindràs cap problema.

Al cap de deu minuts Skinner va tornar amb les mans i el ganivet ensangonats, el seu rostre era un poema trist, havia envellit deu anys en un instant.

– Bé, ja pots seguir el teu camí fins a casa teva; jo ja tinc un ànima per endur-me.

– És terriblement dur això que m'has fet fer.

– Però no t'ha costat gaire decidir-te.

– No m'has deixat cap més opció.

– Sí, en tenies una altra. Morir-te.

– Me'n vaig; no et vull veure més.

– Això no se sap mai.

Amb les darreres paraules el missatger va sortir volant cap a aquests mons que tant li agradaven, a l'Skinner, i ell es dirigí a casa seva. Un cop dins, els remordiments per aquell assassinat el van deprimir de tal manera que per poder dormir es va prendre el doble de dosis de pastilles tot barrejant-les amb ansiolítics. Es ficà al llit i amb cinc minuts els somnífers van fer el seu efecte. El problema seu va ser que la barreja farmacològica, juntament amb l'ansietat, li va provocar una aturada cardíaca fulminant. Eren les onze i deu d'una nit com qualsevol altra.

Històries de la vila

Joan Muray

EL MASNOU... en femení –2

Per a aquesta segona part hem deixat una poetessa masnovina que fa anys ens deixà, dues dones del nostre poble d'extens i fructífer curriculum que segueixen en actiu, i que sigui per molts anys. Són:

MARIA FERRER i MOSSET – El Masnou 1912–Banyoles, Pla de l'Estany 1985

Poetessa i mestra. De jove va col·laborar a la revista "La Dona Catalana", així com en programes de Festa Major, del 1932 al 1936.

Fou també cantaire de l'Orfeo Masnou, creat el 1928, en el qual, dins els actes de la seva inauguració, ella va recitar la seva primera poesia i en rebé moltes felicitacions i auguris d'un esplèndid futur dins aquest camp.

En temps de guerra l'Ajuntament del Masnou l'anomenà Mestra Auxiliar del Centre Escola Nova Unificada (CENU).

Anys més tard se n'anà a viure a Girona sense deixar mai els seus vincles masnovins. El 1973 va guanyar a Olot el primer premi de poesia Josep Muntris, amb la composició "L'amor nostre".

Va morir a Banyoles l'any 1985; després les seves despulles foren traslladades al seu Masnou. L'any 1992, l'Ajuntament del Masnou acordà posar el seu nom a un carrer de la vila, el c/ Maria Ferrer i Mosset, davant de les Escoles Municipals.

Al llarg de la seva vida, les poesies

segueixen fluint, tal com a la juvenesa, i en deixà un important llegat; però si una d'elles cal destacar és la titulada "Himne al Masnou", dedicada a lloar la seva estimada vila.

SARA MASÓ I MARISTANY – Barcelona

Periodista i escriptora. Llicenciada en Ciències de la Informació. Descendent de capitans masnovins, el seu avi fou el capità Salvador Maristany i Sensat (el Masnou 1853-1915), que ostentà diversos càrrecs dins la marina mercant, i condecoracions.

Com a periodista i escriptora va treballar a la Factoria Bruguera, el Diario Femenino. També a Mundo Diario i La Vanguardia.

Fou cap de premsa del districte de Gràcia, de l'Ajuntament de Barcelona, i en aquest, a l'any olímpic, s'integrà al seu departament de premsa.

Col·labora a la revista Capçalera, del Col·legi de Periodistes de Catalunya. I és membre de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya. El 2006 va rebre el premi Rosa del Desert a la trajectòria personal.

Entre les seves obres hi ha:

- Un juego cruel.
- Diverses històries de dones destacades, entre elles:
  - Gretha Zelle (Mata Hari)
  - Tres sobre: interiorisme, normes socials i secretariat.
  - La imprudència del Titànic (1998)

– Els mars del meu avi (2009)
Tal com veieu, els dos darrers llibres seus són dins l'àmbit mariner, trets de l'arxiu familiar, així com el que actualment treballa. Per tant, documents de primera mà i que és una llàstima que no arribin a altes esferes de l'altre costat de l'Atlàntic nord, ja que potser hauria pogut influir al film. Quant als "mars del seu avi", els va recórrer tots i en tots deixà la seva petja, com també la deixa la néta als seus llibres.

CARME GIRALT I ROSÉS
El Masnou 1940

Mestra. Es va casar l'any 1960 i va tenir quatre fills: Núria, Neus, Jordi i Elisenda.

Tot i que descendent de capitans masnovins, ella, com altres de les biografiades, ha dedicat la seva vida a l'ensenyança, esmerçant tot el seu esforç a l'Escola Bergantí, col·legi del qual fou cofundadora l'any 1968.

Quan es jubilà, el 2008, va seguir al peu del canó, a la mateixa escola, tot i que en el vessant de la Fundació Privada Pedagògica Bergantí, que presideix.

Malgrat aquest vessant pedagògic, abans i després de ella, no ha deixat mai d'esmerçar el seu temps en pro dels altres.

Primer fou al món de l'escollisme, on des del 1956 fins al 2008 ha passat per diferents càrrecs, com: Majorala, Cap d'Agrupament, Membre del Comissariat de Germanor, Comissària General de Catalunya, Presidenta d'Escoltes Catalans, Comissària Internacional, Presidenta del Guiatge Català i del C.E.G.E., i actualment Presidenta d'Amics i Antics Escoltes del Masnou.

Al món de l'ensenyança, el 1968 fou cofundadora i coordinadora general fins a la jubilació el 2008 de l'Escola Bergantí. Actualment presideix la Fundació Privada Pedagògica Bergantí.

Al món de la política municipal, fou des del 1979 al 1983 1r. Tinent d'Alcalde. I dins el món social masnoví, ha estat del 1992 al 2012 membre del Patronat del Museu. És actualment membre del Consell Municipal de Patrimoni Cultural, nomenada el 2013, així com presidenta de la Comissió d'Honors i Distincions des del 2009 ençà.

Tal com deia al butlletí anterior, la nostra vila, tan rica en història, especialment en història de la marina de vela del vuit-cents, on, com sabeu, tot eren capitans, no hi havia capitanes com ara; potser per això, i perquè en temps pretèrits el paper de les dones era pràcticament obligatori de transcórrer a la llar cuidant casa, marits i fills, no tenim gaires històries de dones que deixessin petja.

Deia que, malgrat això, n'havia trobat algunes que valia la pena comentar, com així fou. Ara, en aquest segon recull, veurem com aquells capitans es recordaven de les mullers i filles posant els seus noms als vaixells.

És impossible de posar-los tots, ja que excediria l'espai d'aquestes històries. Del conjunt de vaixells de la marina mercant masnovina del vuit-cents, a

l'entorn d'uns quatre-cents, més d'una tercera part duien nom femení.

D'aquests prop de quatre-cents vaixells, n'hi ha un cinquantà sis per cent (56%) que porten nom femení. I entre els més repetits hi ha: Anna, Àngela, Clara, Francesca, Maria (més un segon nom), Mercè, Rosa i Teresa.

Al nomenclàtor masnoví, també hi trobem poques dones a les quals s'hagi fet l'honor de ser recordades. Entre elles hi ha:

- Germanes Escardó Valls
- Maria Aurèlia Capmany
- Maria Canaleta
- Maria Ferrer i Mosset
- Marcel·lina de Monteys
- Marta Mata
- Mercè Rodoreda
- Mestre Dolors Torregrosa
- Montserrat Roig
- Reina Maria Cristina
- Rosa Sensat
- i diverses santes i advocacions de la Mare de Déu

I ja que no tenim gaire història (escrita i documentada) de caire femení, val la pena que incidim en institucions masnovines, el nom de les quals és femení, com són biblioteques, escoles o la duana.

Són aquestes:

-BIBLIOTECA ENCICLOPÈDICA POPULAR. Biblioteca inaugurada el diumenge 17 de maig del 1931 en un acte celebrat al Casino.

- DUANA DEL MASNOU

- Fou creada l'any 1870 i va durar fins al 1880.

- ESCOLA DE TREBALL I ESTUDIS SECUNDARIS. Inaugurada l'any 1933 pel Conseller de la Generalitat de Catalunya, Ventura Gassol i Rovi-

ra. Era al carrer dels Mestres Villà. Entre els seus professors hi va haver: Frederic Bosch, Rogelio López i Fernández del Castillo, Josep Torrelles i Sabaté, Latorre, etc.

- ESCOLA DE NÀUTICA (1a). Al Masnou de l'època gloriosa de la marina de vela, la primera fou fundada el 1860 pels germans Josep i Jaume Villà, que fou coneguda amb el nom popular d'"Estudi de Vilassar" per la procedència vilassanenca dels Villà. Aquesta escola tenia, per a aprendre els alumnes, una fragata en miniatura que es deia "Masnou". Estava ubicada al carrer que porta el nom de Mestres Villà, després de la plaça d'Ocata.

- ESCOLA DE NÀUTICA (2a).

Aquesta fou municipal i fou inaugurada el 9 de febrer del 1875 amb el nom d'**Escola Oficial de Nàutica**, però va durar poc a causa de la decadència de la marina de vela; va tancar el 23 de novembre de 1881. Per a les pràctiques dels alumnes, aquesta tenia un bergantí-goleta anomenat "Villa de Masnou".

Ambdós vaixells de pràctiques es troben al Museu Marítim de Barcelona. Al Museu Municipal de Nàutica del Masnou hi ha fotografies d'ambdós vaixells i la reproducció del "Villa de Masnou" construïda als tallers del museu barceloní.

FONS CONSULTATS

- Gran Enciclopèdia Catalana
- *Diseños de la villa del Masnou y de su marina de vela del ochocientos.* De Pere J. Bassegoda. El Masnou 1962.
- Arxiu V. A. Ballester, El Masnou
- Arxiu-Biblioteca Muray, El Masnou
- Butlletí de Gent del Masnou
- La Nostra Marina, de Palermó Anglès

LA Coral Xabec DEMANA CANTAIRES

Et proposem de venir a cantar a la *Coral Xabec*; hi seràs ben rebut.

Hi tindràs lloc com a tenor o com a baix o bé com a soprano o com a contralt.

Anima-t'hi i vine a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

TOC-TOC, PASSI, PASSI, QUE VEURÀ BON TEATRE!

Esteve Pujol i Pons

Val la pena riure de gust... si es pot i ens n'ofereixen l'ocasió! El Grup RAUXA de *Gent del Masnou*, dirigit per Francesc Fàbregas, continua donant-nos hores d'alegria. Així ho va fer al vespre del dissabte 28 de febrer i a la tarda de l'endemà, diumenge 1 de març, a Ca N'Humet.

Una adaptació catalana, barcelonina i masnovina de TOC-TOC, de l'autor francès Laurent Baffie, estrenada el 2005 amb un gran èxit.

TOC és l'acrònim de Transtorn Obsessiu Compulsiu, és a dir, una malaltia mental que força la voluntat de la persona i li imposa una manera d'actuar de manera irresistible. Respon a allò que anomenem genèricament manies o, si voleu, neurastènies.

Per escrit, en el programa de mà, i de viva veu, a l'inici de l'obra, ja ens van advertir que *El Grup RAUXA vol manifestar el seu suport als malalts de malalties mentals i també que en cap moment la representació que veuran pretén ser una burla o una ridiculització sobre cap malaltia*. I també llegíem l'agraïment al Centre de Salut Mental del Maresme Sud (el Masnou) pel seu assessorament. Ningú, doncs, no hi va captar cap missatge ofensiu per a les persones afectades d'aquestes síndromes. Més aviat tot al contrari; tal com remarcava un espectador en sortir de la representació: Tots ens veiem retratats, amb major o menor escala, en cada una d'aquestes tipologies malaltisses. És a dir, va ser una catarsi saludable per als qui vam tenir l'oportunitat de ser a l'Espai Escènic.

Sempre és bo de conèixer-se millor, encara que sigui mirant caricatures que ens fan de mirall.

Fem un cop d'ull als personatges i als actors. Josep A. Fernández (JAF), FRED, fi l delicat, amb una interpretació suavíssima i molt serena, llevat dels moments en què la Síndrome de Tourette l'arrossegava als exabruptes i a les procacitats més sonades. Josep Ducat, CAMILO, que una vegada més va fer les delícies de tothom amb la seva obsessió pels càlculs aritmètics i ensems amb la seva llibertat d'esperit... en tots els camps! Alguna altra vegada ja he dit que ell tot sol omple l'escenari. Cristina Sagré, BLANCA, obsessa per la neteja i pel perill, tan remot com fos, de les infeccions; l'expressivitat no li falla mai. Carme Duran, MARIA, maniàtica de la verificació constant i amb deliris místics afegits –el moment de la catalèpsia fulminant va ser de gran artista; bravo, Carme! Nonna Soler, LILÍ; per ser la primera vegada que sortia a l'escenari, ens va convèncer amb la seva ingenuïtat i seguretat, amb la

veu timbrada i clara; a més a més, ens va facilitar molt les coses... en repetir-nos-les totes; continua trepitjant taules, Nonna; t'hi volem tornar a veure. Ramon Raventós, PEP, com sempre en la ratxa de persona seriosa, d'humor contingut, però efectiu del tot; l'obsessió de simetria i ordre li anava com l'anell al dit. Gemma Mercader, L'AJUDANT, amb la versatilitat a què ens té acostumats des de fa anys i la picardia que tant li escau (perdona la confiança, Gemma).

Alguna cosa cal assenyalar amb esperit de crítica, oi? Les badades lingüístiques massa sovintejades no són justificables al nostre teatre; des de **les nou i mitja*, passant pels **pues* o **el síndrome*, **cànvia*, **intèrval*, **políglota* o per uns reiterats **de que...* que feien mal a les orelles. Queda dit. Balanç, doncs, molt positiu al conjunt. Francesc, continua regalant-nos estones divertides.

El record fervorós a Rosa Novell, morta el divendres abans, va ser un colofó digne i sensible en totes dues representacions.

EL GAT ENS DESINHIBEIX

Esteve Pujol i Pons

Els qui vau assistir a les representacions de *Les noies de l'any* –basada en l'obra *Calendar girls*, de Tim Firth– potser penseu que, amb el títol d'aquesta crònica, vull dir que el GAT va contribuir a la desinhibició del tabú del pudor de la intimitat eròtica, de la intimitat corporal; doncs no –sense negar aquest aspecte (que ja n'era hora); em refereixo sobretot a una desinhibició molt més important. Parlo del tabú que sobre l'escenari no ens deixa parlar de la leucèmia, la quimioteràpia, el càncer i la mort causada per aquesta malaltia; parlo de la defensa de la dignitat de la dona, humiliada, enfront del filibusterisme d'una massatgista massa espavilada; parlo de l'autoestima explicitada per una veterana professora, gratuïtament infravalorada; parlo de la superació quasi heroica de la tímida inicial d'una noia per obra i gràcia de l'amistat i la solidaritat amb el grup; parlo, doncs, de la desinhibició d'aquests tabús més oblidats i molt més perjudicials. No es tractava de la nuesa valenta del cos sinó de la nuesa molt més valenta de l'esperit femení. Ei, i val a dir que, de la del cos, en vam veure molt poca, mentre que de la de l'esperit en vam percebre molta. Gràcies, Montserrat Condeminas, per aquesta nova producció del GAT que vas dirigir, com tantes altres.

I deixeu-me dir quelcom de les cinc protagonistes i del que em van semblar. Vam veure amb molt bons ulls la Núria Bes (*Cora*), nova incorporació prometedora en les empreses teatrals del GAT; la Marta Lovaina (*Celia*) amb una expressió gestual i sobretot facial d'antologia; la Gemma Montoya (*Ruth*) amb la contenció justa, retreta, només trencada amb el discurs abrindat de la seva dignitat ferida; la Cristina Gomila (*Chris*) amb les taules a què ens té tan acostumats des de sempre, una líder arravatada, arrauxada, i reflexiva a la vegada; la Teresa Pons (*Annie*) amb el bon fer senzill, d'esposa tendra i amb l'excel·lent cla-

redat de dicció de sempre; i l'Elvira Gordo (*Jessie*), que mereix comentari a part perquè fins ara l'havíem vista en papers secundaris molt fins, però ara l'hem descoberta en un rol de primera responsabilitat, d'expressió molt rica, molt convincent, esplèndida; gràcies per la sorpresa, Elvira.

Les dones en papers menys principals, l'enèrgica Pilar Alcoba (*Marie*), la cerimoniosa Carme Duran (*Lady Cravenshire*), la pispireta Clara March (*Elaine*) i la fogosa Cristina Sagré (*Brenda Hulse*), totes elles omplint uns personatges ben encaixats a la seva idiosincràcia personal prou marcada.

Pel que fa als homes, vull destacar Ramon Marimon (*John*), debutant al GAT amb una interpretació preciosa, en un paper no pas gaire fàcil; també esperem de veure-t'hi altres vegades, Ramon. En comeses més secundàries, però prou eficaces amb tarannàs ben diferents, tal com són ells, el resignat Jaume Boadella (*Rod*), el voluntariós Bernat Pera (*Lawrence*) i el desorientat Mario Farran (*Liam*).

Summament espectacular l'escena final, la dels gira-sols il·luminant tot l'escenari i tota l'obra: quin goig, quin

triomf de la vida sobre la mort!

La varietat de vestuari va ser molt remarcable. Decorats, llum i so molt ben portats, tal i com ja ens hi tenen acostumats.

Alguna crítica a fer-hi? Doncs perquè no sembli que vull fer veure que tot va ser perfecte, perquè no tenim més cura d'una bona fonètica catalana?, perquè se sentia *Londres, classe, passe...* pronunciades a la castellana?, perquè els **donar-se compte* i els **de que*, els **tenir que* encara són vigents? Les mans que *tocaven* el piano no resultaven pas versemblants: ei, que als aguts són a la dreta i els baixos a l'esquerra!

Acabada la funció, sentia comentaris de molta gent gran que expressaven la satisfacció per una obra ben feta, ben treballada i divertida, i –atesa l'edat dels qui parlaven– remarcablement significatius; oi que m'enteneu? Tot això passava a l'Espai Escènic Ca n'Humet al cap de setmana del 14 i 15 de març.

Endavant, GAT, endavant! Ens fareu esperar fins a l'octubre per tornar a gaudir de la vostra traça?

VIAJE AL BLANCO

(EXPEDICIÓ AL POL NORD)

Jordi Canal-Soler

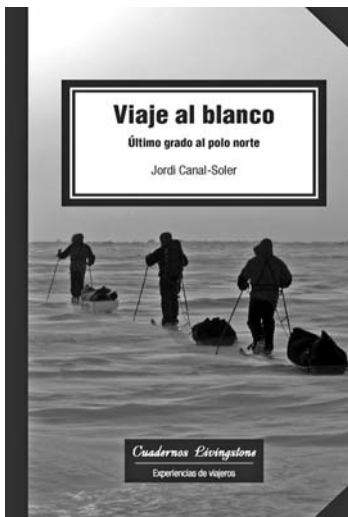
Blanc. Fred. Estèril. El paisatge s'estén fins a l'horitzó en un mar de glaç sense límit. Aquí al Pol Nord, a l'eix de la Terra, mirem on mirem hi trobem el Sud. Hi hem arribat després de recórrer l'Últim Grau, els darrers 111 quilòmetres fins assolir els 90°N.

Així comença **VIAJE AL BLANCO**, el llibre d'una aventura al llarg de l'Últim Grau fins arribar al Pol Nord Geogràfic escrit per Jordi Canal-Soler i publicat a l'Editorial UOC. L'autor, un biòleg transformat en escriptor i fotògraf especialitzat en viatges, va participar en l'expedició juntament amb tres companys més durant l'abril de 2009.

Escriu en revistes especialitzades a la vegada que divulga els seus viatges a través de xerrades i conferències i participa activament en programes de ràdio i TV sobre viatges.

VIAJE AL BLANCO és a la vegada un diari d'expedició, un llibre de superació personal, una història de l'exploració polar i una crida a la consciència mediambiental.

El llibre és el diari dels nou dies passats sobre el gel, en una petita expedició de quatre components, en un dels ambients més hostils del planeta. De vegades tràgic, sovint amb pinzellades d'humor, és un viu retrat del dia a dia d'una expedició polar a través dels gels àrtics, amb la minuciositat i els detalls que moltes vegades s'obvien en els

relats dels grans exploradors i que fan del relat un diari detallat que transporta el lector fins als gels de l'Àrtic i el converteixen en un integrant més de l'expedició. Amb la lectura del llibre aprenem l'ús del material transportat pels expedicionaris, notem les sensacions que produeixen el fred i la soledat i coneixem com satisfan les necessitats més vitals, quin és el millor menjar per obtenir energia o com ens hem de vestir per aguantar un fred de fins a quaranta graus sota zero.

El llibre també té una segona lectura com a llibre de superació personal, treball en equip i consecució d'un objectiu. Superant un fred de fins a quaranta graus sota zero, la por de caure en una esquerdada o la presència

d'ossos polars, l'autor convida a la reflexió sobre l'aparició de les pores que ens dificulten aconseguir els nostres objectius per vèncer-les i acabar assolint totes les nostres fites.

I comparant l'expedició actual amb les precedents, **VIAJE AL BLANCO** també es converteix en una relació històrica de les diferents expedicions que van buscar prèviament el Pol Nord. Des de John Franklin fins a Fridtjof Nansen, de Frederick Cook a Robert Peary (de l'arribada del qual se celebrava el centenari durant els dies relatats al llibre), els expedicionaris històrics i moderns passen per les pàgines de **VIAJE AL BLANCO** per il·lustrar com la tecnologia pot haver canviat, però segueix existint en l'home l'ànsia per arribar més enllà del que és conegut.

Els científics han posat de manifest que el fràgil ecosistema de l'Àrtic s'està destruint a causa de l'escalfament global, i l'expedició d'Últim Grau tal com es va realitzar serà impossible dins d'uns pocs anys, quan el gel sigui massa fi com per poder-hi caminar. Així, relatant de primera mà els efectes del canvi climàtic mundial, **VIAJE AL BLANCO** també és un al·legat contra la contaminació i una crida al respecte per una de les zones més verges del nostre planeta.

Accedir a aquesta zona del planeta (erma, freda i, sobretot, remota) és complicat per a la majoria del públic, però **VIAJE AL BLANCO** l'apropa al lector per conèixer, sobre el terreny, la cruesa, història i bellesa del Pol Nord.

Dites i personatges populars (20)

Albert Vidal

Per què diem

ESPERAR UNA COSA AMB CANDELETES?

La dita fa referència a quan s'està esperant la resolució d'algun afer amb gran ansietat, amb moltes ganes i gran interès que tiri endavant la cosa de què es tracta.

L'origen se situa en l'antic costum, anterior a la Baixa Edat Mitjana, d'encendre una candela, una espelma

prima, per marcar la durada d'una qüestió determinada. Així, mentre la candela estigués flamejant l'assumepte no es donava per tancat; però, així que s'apagava, calia prendre una decisió sobre el tema que es tractés.

Per exemple, durant un judici l'acusat podia defensar-se mentre cremés el ble de la candela i tan bon punt s'extingia la flama el jutge dictava sentència. També en una subhasta, per exemple, es podien fer ofertes tot el temps que la

candela es mantingués encesa i es tancava en apagar-se i se cedia la peça al millor postor d'aquell precís moment.

Val a dir que aquest sistema de venda havia estat anomenat en els seus primers temps 'venda a l'encant' i consistia a cedir la mercaderia al més dient, és a dir, a qui fes l'oferta més alta,

segons es troba referenciat en algunes cròniques de l'època. En aquestes transaccions es venien béns precedents de saquejos en les guerres, d'herències indivises, de deutes executats i, és clar, també d'esclaus.

Així s'utilitzava la frase 'encendre la candela' quan el venedor donava per bona una quantitat que algú oferia i

amb la qual obrir l'esmentada subhasta. D'aquí l'expressió 'amb candeletes' quan s'espera alguna cosa amb neguit. Igualment, encara que menys popular, la locució 'acabar-se la candela' significa que s'ha acabat el termini per resoldre alguna cosa.

Coaching per a joves

Oriol Lugo

Psicòleg Clínic & Coach Executiu i Personal

Quan un és jove se sent capaç de tot, de superar qualsevol obstacle, de menjar-se el món. Aquesta visió és la que tenim els adults quan rememorem la nostra etapa de pubertat, però, si féssim bona memòria, recordaríem que no tot era bufar i fer ampolles.

L'adolescència és un període marcat principalment per dos factors notoris: molts canvis i moltes preguntes. Ens topem amb interrogants que ens fan sentir insegurs, incompresos i perduts. Què vull estudiar? A què m'agradaria dedicar-me? Quins són els meus amics i amigues de veritat? Qui sóc jo? Preguntes que per als adults tampoc no són gens fàcils de contestar. Aquestes qüestions disposen de respostes i es troben en l'interior del jove mateix.

Un coach pot ser l'acompanyant perfecte per tal d'ajudar-lo a descobrir tot el seu potencial. A través d'un procés de Coaching per a joves s'exploren

quins són els seus valors, les seves fortaleses i els seus recursos, a més a més d'elaborar un pla compartit per aconseguir complir amb les seves metes: aprovar els exàmens, orientar-se en la carrera d'estudis o en l'àmbit professional, millorar les relacions socials, treballar amb la desmotivació i les preocupacions diàries.

El coach treballa amb tècniques com la línia del temps, on s'exploren

opcions i alternatives de futur; amb la roda de la vida, per apreciar en quines àrees aquest necessita i/o desitja fer més canvis; o amb les preguntes poderoses, que permeten la introspecció. Perquè poder viure una adolescència amb una millor gestió dels dubtes, de les pors i de les frustracions repercutirà directament en el seu present i en el seu futur.

Curset trimestral de ioga

Els dimarts de 2/4 de 8 a les 9 del vespre
meditació, respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de
Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola,
coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral: socis 70 €, no socis 80 €

Inscripcions a GDM Tardes de feiners de 6 a 2/4 de 9

Vocalia Recreativa

Més informació 607 74 74 99

escola de música
 Emma Calvo
T'agrada cantar? T'agrada el gospel?
C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou 93 540 86 96 · 630 16 33 26

PLE DE LLANA
Carrer Barcelona. 24 (Cami Ral). Tel. 647 751 702
ANIMEU-VOS
Llana, cotó i *Perlé* per al primer jersei, guia, patrons i tota
l'ajuda que necessiteu. 20% dte. en llana
Amb les novetats de primavera i moltes idees

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Hem de ser ecològics!

La Maria Enrich (Igualada, 1957) s'ha fet un nom en la LLIJ catalana amb títols tan emblemàtics com *La Tona*, *la Tina i jo* (Alfaguara/ Grup Promotor 2001), *Tres amigues i un estiu* (Co-lumna, 2006) o *Mitjons llargs* (Barcanova, 2014). Són obres, com la que comentarem avui, clarament realistes, en què la quotidianitat és la base de la creació literària i alhora de la transmissió d'uns valors. Amb *Una festa sense tigre* (1), el seu darrer títol publicat fins ara, tanca una trilogia que té per protagonistes la Mar i la seva colla d'amics d'escola: la Laura, el Pau... En tots tres llibres, hi trobem un tema transversal predominant, que acompanya les vivències i aventures dels protagonistes. Al primer, *És llaminera la Nata?* (Baula, 2008), l'alimentació i la necessitat de conviure en la diversitat. Al segon, *Rut, sis-plau!* (Baula, 2008), l'educació i els canvis en l'estructura familiar provocats per la separació dels pares. I al tercer, el bon ús dels recursos naturals o, si ho preferiu, la necessitat de viure ecològicament, sense malbaratar recursos. Per això anem trobant al llarg del text referències a la necessitat de ser curosos amb les despeses d'aigua, de llum, de paper... Fins i tot ho hem de ser a l'hora de fer les compres, i no caure en la compulsió de comprar per comprar. Res gratuït, res sense que vingui a tomb, tot imbricat en l'argument de l'obra: la preparació de la festa d'aniversari de la Mar, que està a punt de fer 10 anys. Una festa que serà especial, però no perquè hi hagi tigres i animals salvatges, com ja deixa clar el títol, sinó perquè la Mar i el Roc, el company de classe amb qui té més problemes, en aquesta i en obres anteriors, acabaran fent les paus i sent amics. Ens trobem davant d'un final feliç, molt propi de les obres de la Maria Enrich, sobretot si són per a infants, ja que, com han assenyalat diversos estudiosos, en la lectura, en els models proposats, als infants, sempre se'ls ha de deixar una porta oberta a l'esperança. Un llibre recomanable, com indica l'editorial a la contracoberta, per a lectors a partir de 8 anys. Un llibre per comentar, per compartir, per treure'n tot el suc, tant si es llegeix a l'escola, com si es fa en família.

(1) Maria Enrich. *Una festa sense tigre*. Editorial Baula (Col·lecció "Ala Delta/ Sèrie blava", 40), Barcelona, 2014. 136 pàgines.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Recull (-ne, -me)

Del 8 d'abril al 10 de maig. L'obra teatral guanyadora del Premi Josep Ametller de Teatre 2014 (**Premis Recull** de Blanes), *Coses nostres* de l'actor **Ramon Madaula** (Sabadell, 1962), aterra a la Ciutat Comtal, en concret a la **Sala Atrium** (c/ Consell de Cent, 435; entre Passeig de Sant Joan i c/ Roger de Flor; metro L4, grogga: Girona). Dos bons actors, **Albert Pérez** i **Raimon Molins** en asseguren, doncs, que a sis minuts a peu de la Plaça de Tetuan, hi trobarem un bon enfrontament interpretatiu entre un crític i un director teatral. Apuntem, finalment, que el Premi de Teatre d'enguany, aquest març del 2015, ha estat atorgat a la jove escriptora gironina Irene Tarrés (Girona, 1979), per l'obra *Chureca*.

Neix ara una **nova sala teatral: Hiroshima** (www.hiroshima.cat). Situada al carrer de Vilà i Vilà, 67, al Paral·lel, al mateix carrer d'El Molino, indica al seu web que és: «nou espai independent dedicat a l'exhibició de les arts escèniques, la música en viu i el pensament contemporani. La seva línia artística se centra en la creació contemporània: els nous llenguatges, les tecnologies aplicades a l'escena, les arts del moviment i les noves dramàturgies al circ.». La direcció artística l'assumeix l'argentí Gaston Core. Benvinguts. Divendres 10 d'abril torna el mu-sical de petit format *Mares i filles* a Barcelona. El **Teatre Gaudí** fa pujar doncs altra vegada a escena les cantants i actrius **Nina i Mariona Castillo**. Amb coreografia d'Ariadna Peya, música de Clara Peya, i llibret i direcció de David Pintó.

El dimecres 15 d'abril comencen les funcions del thriller i comèdia negra *Idiota*, de **Jordi Casanovas**, a la **Sala Muntaner**, amb Anna Sahun i Ramon Madaula.

23 d'abril. Love. Sant Jordi. Ens n'anem a l'Hotel Casa Fuster. Sopar-espectacle-jazz. Més de noranta euros. Un dia és un dia, d'amor provat. I ens comprem o bé regalem alguna novetat editorial, algun **text teatral** de nova fomada: *Coses nostres* de Ramon Madaula (Pagès Editors, gener del 2015), *Vilafranca: un dinar de festa major* de Jordi Casanovas (Andana, febrer del 2015), *Verges virtuals* de Toni Cabré (Arola Editors, octubre del 2014), *Vendaval d'Odó Hurtado (1902-1965)* (Punctum, juny del 2014), *Eclipsi* de Paco Zarzoso (Arola Editors, maig del 2014), *Fronteres* de Lluïsa Cunillé (Arola Editors, març del 2014), ...

29 d'abril. **Dia Internacional de la Dansa.** *Ave Caesar, morituri te salutant*. Que no, senyors, que les polítiques culturals a ca nostra no són bones. Seguim igual.

Roses al terra, als llenços, prop de les espelmes de nit, i als teus ulls.

Exposicions

Fins al 23/4. Quatre pintors masnovins (col·lectiva)

Del 25/4 al 21/5. XXVI ANYS DE LA SALA D'ART.
Commemorativa de més de 500 exposicions fetes.

AVÍS

EL DISSABTE, 18 D'ABRIL, A LES 7 DE LA TARDA, ES PRESENTARÀ EL LLIBRE DE JOAN MURAY HISTÒRIES DE LA VILA... del Masnou III volum

Els qui hi estigueu interessats podeu passar pel nostre local social fins al 17 d'abril, i subscriure-us per obtenir-lo a millor preu. En comptes del seu preu de 20 € ho podreu fer per 15 € pagant-los al moment de la subscripció.

I si, a més, no teniu els volums 1 i 2 i els voleu, o un d'ells, els podeu aconseguir pel preu de 40 € tots tres, o 30 € si és el tercer i un dels anteriors.

L'enigma V.D.R.

Solució del mes demarç:

Ompliria la capsa de forats

Enigma de l'abril:

Vas de nit amb un cotxe per una pista de terra.

Passes per davant d'una parada d'autobús i veus tres persones:

Una velleta molt malalta

Un vell amic que un dia et va salvar la vida

La parella perfecta, amb qui sempre has somiat

Si només pots portar una persona en el teu cotxe, a qui portaries?

La punta de la llengua (64) Esteve Pujol i Pons

El català té noms i adjectius que acaben amb X o bé amb XT; segons com, ens fan anar bastant de corcoll.

No sempre tenim en compte les formes correctes a l'hora d'enraonar i fins i tot a l'hora d'escriure. Recordem:

Fix – fixa fixos – fixes Per tant: *contractes fixos, telèfons fixos, records fixos, elements fixos...*, però *feines fixes, idees fixes, manies fixes, tonalitats fixes...*

Mixt – mixta mixtos – mixtes Per tant: *sistema mixt – sistemes mixtos, escola mixta – escoles mixtes* (també és correcte el masculí plural **mixts**).

Reflex – reflexos Per tant: *duc reflexos als cabells, els reflexos m'enlluernen, el mar fa reflexos...* I pel que fa a l'adjectiu: **reflex – reflexa** Per tant: *actes reflexos, actua-*

Grup Rauxa de GDM Diumenge amb lletres 26 d'abril a les 7 de la tarda

Vetllada artística, literària, musical...

Al teatre de Gent del Masnou

ENTRADA GRATUÏTA

TAULA INFORMATIVA

Diumenge 26 d'abril a les 12 del matí.

Taula informativa amb la participació dels partits polítics i coalicions que es presentaran a les properes eleccions municipals del 24 de maig. Cada partit o coalició disposarà d'un espai de temps per informar i exposar el seu programa en relació a la cultura, seguretat, serveis socials, pla urbanístic i educació.

Vocalia Cívica GDM

Cursos de teatre per a totes les edats Vine-hi i... actua

627 630 082 (Oriol) · 676 334 144 (Aina)

Visita arqueològica al Born de Barcelona i exposicions del recinte

Dissabte, 25 d'abril. Preu 9 €

Inscripcions a Gent del Masnou fins al 20 d'abril
Tardes de 18 a 20

Vocalia Recreativa · gm.recreativa@ya.com

Arran de sòl

Pledebuit

L'any passat, pel mes de maig (i algun altre mes) us comentava que havia anat al MWC (Congrés Mundial del Mòbil) i que m'havia firat, comprat i fet instal·lar una d'aquestes andròmines tecnològiques.

En un principi us en vaig cantar meravelles, però deveu haver observat que després d'uns mesos d'eufòria ja no en vaig comentar res més.

Sabeu per què?, doncs perquè no sóc amant de les addicions; i aquestes noves tecnologies, si només les uses quan realment les necessites, doncs molt bé, però per poc que et descuidis, elles t'han enganxat i et trobes com tota aquesta caterva que va pel carrer amb el cap cot i les mans ocupades teclejant l'aparell, amb la qual cosa atropellen a tot el que, dins el seu món absent per l'entorn, se'ls posa al davant. Potser direu, i per què els altres no vigilen?, doncs perquè ells van pel seu camí i no és qüestió d'anar canviant contínuament de direcció, ja que hi ha tants badocs que si no t'atropella un ho fa un altre.

Bé, al que anava, que ja porto massa línies i no he dit res del que volia contar-vos.

Aquest any hi vaig tornar, però només a tafanejar. Vaig quedar astorat de les novetats. Com deien els vells, no sé pas on arribarem.

Una de les novetats que em va cridar l'atenció va ser un rellotge per controlar la salut i posar-te en contacte amb el teu metge (això si aquest et té connectat i s'hi aclareix).

Aquest nou aparell et diu la tensió, la pressió, etc. I, si et sembla que alguna cosa no rutila, la pots preguntar al metge. Nois, no sé pas què dir-vos. Només se m'acudeix una cosa (per ara, és clar). Imagineu que aneu pel carrer i feu un pet molt especial, o així us ho sembla, i, apa, a dir-ho al metge: Doctor, he fet un pet que no m'agrada gens, el soroll no l'he sentit gaire, ja que era pel carrer, però el tuf, com que el vent venia de popa, no m'ha agradat gens. Què li sembla que pot ser?

Bé, un altre exemple. Ara sou a casa, us acabeu de llevar i, quan us dutxeu, en passar la mà pel mig del darrere (per allà on seieu), us trobeu com una cosa que us molesta. Ja que no la podeu veure, primer agafeu el mirall que normalment feu servir per mirar-vos la cara, doncs ara us mireu el cul. El que veieu no sabeu què és, només que us cou; i, apa, com que hem de saber-ho tot a l'instant, agafeu el mòbil i, en comptes de parlar, us feu el que ara en diuen un *selfie*, o sigui que us retrateu els darreres per poder fer la consulta al metge.

La posició és un xic xocant i difícil de fer la foto; i, quan l'heu enfocat bé, doncs apa, desapareu. Però ai las, se us escapa un pet i la foto surt velada, com si hi hagués boira. Ho torneu a intentar i l'"ull" fa una ganyota. Tornem-hi que no ha estat res. A la tercera va la vençuda i ho aconseguíu. Per fi podeu enviar la "interessant" imatge al metge. Pobre home, quines coses que ha de veure!

Per sort, els gossos normals no tenen aquestes preocupacions; i jo, un quisso força avançat, ja m'han passat les ganes de ser tan "modern". Bé que algunes d'aquestes andròmines són força útils i que ens faciliten el dia a dia, però d'això a ser-ne esclaus hi ha un avenc.

Apa, bup, bup, i que us surti bé, si és que us el feu, el retrat de la ullera.

La cuina de l'Antònia

El cullerot

Mitja ceba i mig porro, 2 branques d'api, 2 grans d'all, oli d'oliva i sal marina, 3 patates mitjanes, 2 carbassons, pebre negre en gra, 1'5 l de brou vegetal, 100 gr de pèsols frescos, 20 gr d'espinacs petits, unes quantes fulles de menta fresca

- 1. Netegeu i tallem a trossos la ceba, l'api, el porro i els alls i ho reserveu en un bol. 2. Poseu una olla grandeta a mig foc amb dues cullerades d'oli d'oliva. 3. Un cop calent, afegiu-hi la verdura trossejada; abaixeu el foc i que faci el xup-xup de 10 a 15 minuts, fins que estigui tendra. 4. Peleu les patates i els carbassons amb un pelador i ho tallem en trossos d'uns 2 cm i ho poseu en un bol. 5. Un cop la verdura cuita, hi afegiu les patates i els carbassons i un xic de sal i pebre acabat de moldre. 6. Escalfeu el brou vegetal i aboqueu-lo a les verdures. Aviveu el foc fins que arribi a bullir i llavors l'abaixeu de 15 a 20 minuts més fins que les patates siguin cuites. 7. Poseu-hi els pèsols i els espinacs uns 5 minuts més; si els pèsols són tendres, no necessiten gaire més... 8. Ho traieu del foc i ho bateu fins que en quedi una textura ben cremosa. 9. Rectifiqueu-ho, al vostre gust, de sal i pebre. 10. Serviu-ho en bols (en teniu per a 8) amb una mica de menta fresca esmicolada i crostons, si són fets a casa millor... però això ja és una altra història...**

Podeu canviar els ingredients d'aquesta recepta segons la temporada... col per espinacs o mongetes tendres per pèsols...

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Alcon®

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

ASSESSORIA IGLESIAS

- FISCAL • LABORAL
- COMPTABLE • ASSEGURANCES
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
- GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 • 39 95 • fax. 93 540 40 53

49è Curs de Balls de Saló de Gent del Masnou

De les pastisseries del Masnou

Pastisseria
miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

david
pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Tenim el Pa del Sant Patró.
Un pa amb gust de Diada

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Medalla de bronze

MMAPE03

(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

PASTISSERIA · CONFITERIA

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou